

29.4.2015

NETTI
ARKKI

2/ 2015

MTV ja synkkä tiistai s. 3. ja ss. 12.-13. – Tekniset riesat s.6
Kaupalliset radiot YMT:in syyniin s.10

NettiArkki

on RTTL:n jäsentiedote joka ilmestyy painettujen Liiton Arkkien lomassa.

Kannen kuva: Seppo Metso – Ylen toimittaja Jarmo Laitaneva jututtaa RTTL:n varapuheenjohtaja Aura Neuvosta, joka vei kannanottomme MTV Oy:n edustajalle 28.4.

*Arkin sivuilla seikkaileva
RTTL:n oma maskotti on Ylessä työskentelevän
Sebastian Dahlströmin kynästä.*

Päätoimittaja: Ari-Pekka Sirviö
aripekka.sirvio@gmail.com

Toimitussihteeri: Seppo Metso
seppo.metso@yle.fi
Puhelin: (09) 1480 3382, 040 519 049

Pistä kalenteriin:

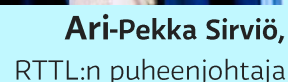
SJL:n tekijänoikeuspäivä Ylen Ison Pajan auditoriossa 25.5. klo 12 – 16.
Kuusikko- ja tukimiespäivä 4.5. Sipoossa.
Syksyllä vastaava tapahtuma järjestetään Turussa 9. – 10.10.

Olethan muistanut uudistaa Kopiosto-valtakirjasi

Kopiosto valvoo teosten ja esitysten jälkikäyttöä, myöntää tarvittavia tekijänoikeuslupia ja jakaa korvauksia tekijöille.

Jotta voisit saada korvauksia uusilta käyttöalueilta, sinun on allekirjoitettava uusi valtakirja. Tekijänoikeussopimus vahvistaa taloudellista asemaasi av-tekijänä ja määräysvaltaasi teoksiisi. Allekirjoittamalla sopimuksen varmistat, että saat sinulle kuuluvat korvaukset sellaisilta käyttöalueilta, joita nykyinen sopimus ei kata.

<https://serv3.kopiosto.fi/tekijanoikeussopimus/>

YOT:n puheenjohtajaksi

Kolme viikkoa Ylen ohjelmatyöntekijöiden puheenjohtajana avasi melkoisen maailman eteeni. Muistoissa vieläkin mahtava noste, jonka tunsin jo kokouspaikalla ja valinnan jälkeen monissa sydämellisissä onnitteluisa. Nöyrä kiitos kaikesta tuesta ja yritän todellakin olla luottamuksen arvoinen. Mutta mitä se sitten tarkoitti ensimmäisten viikkojen ajan käytännössä.

Ensimmäinen viikko

Heti valintani jälkeen vedin uuden hallituksen järjestäytymiskokouksen. Varapuheenjohtajaksi valittiin **Jesper Alm**, jolle pesti oli jo entuudestaan tuttu. Samalla saatiin sovittua ensimmäinen työvaliokunnan kokous, seuraava hallituksen kokous ja vielä hallituksen vaihtoseminaarikin. En meinannut perässä pysyä. Hallituksemme uusien ja kokeneempien jäsenten esittelyringin aikana tuli esiin paljon tärkeitä asioita, jotka vaikuttavat tällä hetkellä ja joka päivä työhömmme. Muutoksen pyörteissä aktiivisuus ja edunvalvonnan merkitys korostui kaikkien mielessä.

Heti ensimmäisenä arkena kalenterini alkoi täyttyä yhteistoimintaneuvottelukunnan kokouskutsuilla, joita HR:n **Sami Toivainen** laittoi sähköpostiini jo ennen aamukahdeksaa. Yhteyttä ottivat myös pääluottamusmies **Pike Epstein**, YOT:n asiantuntijana toimiva **Arto Nieminen** ja asiamies **Helena Pekarila**. Jokaisen kanssa sovittiin neuvonpitopalaveri siitä missä mennään. Kuusi vuotta YOT:ta johtanut **Jari Niemelä** ilmoittautui myös perehdyttäjieni joukkoon. Tunsin suunnistavani tiheikössä hyvä kartta kädessä.

Ensimmäiseen pj-viikkoon osui myös edustaminen Koura-juhlassa. Oli aivan mahtavaa seurata Ylen ohjelmatyöntekijöiden voittokulkua lavalla. Pitkään jo talossa työtä tehneitä ja toisaalta aivan uusia kasvoja, jotka kiittivät Yleä mahdollisuudesta. Samalla ajattelin niitä monia, jotka tekevät viikosta toiseen

sitoutuneesti ansiokasta työtä, mutta joiden tekemä ohjelmaformaatti ei oikein istu mihinkään palkintokategoriaan. Kiitosta ja palautetta pitäisi saada työstään monella eri palkitsemistavalla.

Toinen viikko

Ylen HR:n ja YOT:n kohtaamisessa esittelin itseni ja kerroin näkemyksiäni ohjelmatyön palkitsemisesta, jaksamisesta, rakentavasta työilmapiiristä, keskustelusta, päätöksenteon läpinäkyvyydestä ja avoimuudesta. Heti perään alkaneessa YOT:n hallituksen kokouksessa sitten hämmästeltiin samojen asioiden takkuista sujumista.

Kutsu seuraavan aamun strategiapäivään tuli nopealla varoitusajalla, mutta mielelläni menin kuuntelemaan tulevia tuulia. Pakko oli muistuttaa, että juuri nyt me ohjelmatyöntekijät yritämme hiki hatussa täyttää kaikkien asiakkuuksien todellisia ja kuviteltuja toiveita vailla sisältöjen suunnitelmallista painotusta ja riittämättömillä resursseilla. Emme me ole muutosvastaisia, mutta me läkähdyimme, jos ei osata päättää, millainen sisältö edellä mennään.

Kuva: Vesa Toppari

Jari Niemelä antoi YOT:n avaimet seuraajalleen.

Ay-kahvit **Raino Hurmeen** vetäminä toivat tietoa mm. Ylen hallituksen tuumailuista. Ylen suurtuotantosiiven alasajolla tuntuu olevan turhan kova kiire, mutta päätöksistä pidetään kiinni vaikka väkisin. Kiire tuntuu vaivaavan myös Ylen Luovan talon suunnittelua. Kokonaista kolme viikkoa on aikaa vaikuttaa tiiminvetäjien kanssa siihen, että saataisiin säädyllyiset ja toimivat työtilat. Taas tarvitaan venymistä ja jaksamista.

RTTL:n hallituksen kokouksessa oli keltanokalle paljon kirjainyhdistelmiä ja etunimillä operointia. Pakko oli kysyä välillä kuka on kukin ja mitä edustaa. Onneksi ei kukaan nauranut.

Seuraavana päivänä olisi pitänyt olla Journalistiliiton yhdistyspäivillä Hämeenlinnassa esittäytymässä, mutta ehdin paikalle vasta Aamusydämellä -ohjelmien nauhoitusten jälkeen eli illalliselle. Aamupäivän yhdistysten yhdistämistä ja aktivoimista pohdittaessa, kerroin YOT:n Pasilan osastomme tavasta pitää tukimieslounaita. Ihmeteltiin, että ketä ne tukimiehet ovat ja millaiset lounaat. Päivän päästä sain Pikeltä tietää, että ne ovatkin meidän osastomme oma keksintö, nämä kätevät kuulumistenvaihtolounaat.

Viikon päätteeksi oli Yhteistoimintaneuvottelukunnan kokous, jossa mm. kertasin Pasilan osaston järjestämän seminaarin tapahtumia. Kyse oli teknisten ongelmien aiheuttamista päivittäisistä riesoista. Kissa nostettiin rohkeasti pöydälle. Nyt on sitten vielä seurattava, että korjausta ongelmiin tulee.

Tasapainoilua

Ensimmäiset puheenjohtajaviikot olivat melkoista taiteilua toimittajan työn ja uuden oto -pestin tuomien velvollisuuksien välillä. Piti pystyä keskittymään myös tulevaan nauhoituspäivään, jossa oli tavallista raskaammat aiheet. Ensimmäiseen nauhoitukseen oli tulossa kaksi syöpää sairastavaa miestä, joiden ovella kuolema jo

kolkutti ja toiseen keskusteluun kaksi äitiä, joiden lapset olivat kuolleet tapaturmaisesti. Elämän rajallisuus tuli vastaan viisi päivää nauhoituksen jälkeen, kun haastateltavani kuoli jo ennen kuin ohjelma tuli ulos. Pääsiäispyhänä muistelin lämmöllä **Antti O. Arposta**, toimittajaa ja kirjailijaa, joka oli myös yhteiskunnallisesti aktiivinen ja viimeiseen asti toiminnan mies.

Pääsiäispyhänä vedin myös yhteen ensimmäiset viikot puheenjohtajana ja kirjoitin kiitollisena kokemastani tämän tekstin. Peace, unity and power oli Palefacen viesti YOT:n vuosikokouksen osallistujille. Se muistutti meille mieleen, miksi on tärkeää tehdä yhteistyötä edunvalvontatehtävissä. Kaikki siis jatkossakin joukolla mukaan tukimieslounaille, seminaareihin, keskustelupalstoille ja kokouspaikoille!

Hilla Blomberg, YOT:n puheenjohtaja

Kuva: Vesa Toppari

Äänestys puheenjohtajasta käynnissä.

Netti edellä – vaikka ilman verkkoa ja vehkeitä

Tekniset ongelmat päivittäisenä riesanamme, kas siinä pulma. Ja ehta ikuisuusongelma. Ja jokainen päivitys tuo uusia riesoja. Koska yksittäisten ihmisten toistuvatkaan kitinät eivät tuottaneet tulosta, YOT:n väki pisti pystyyn tökkivää tekniikkaa ruotivan seminaarin. Parempi kerta rutina kuin ainainen kitinä, tuumattiin Pasilassa.

Ison Pajan auditoriossa taloa edustivat ICT-, tuotanto- ja tekniikkapomot sekä HR-lakimies ja pari asioita ymmärtävää asioita toimeenpanevaa henkilöä. Näistä toinen tiesi kahteen tekniseen ongelmaan toimivan ratkaisun: rauta pitäisi uusia. Mutta siihen ei yle-vero riitä, jatkoi hän.

Ongelmia on siis vanhasta kalustosta uusiin ohjelmistoihin ja yhteen sopimattomiin järjestelmiin, kaikkea löytyy. Jollain oli ongelmana laitteiden tehottomuus, ja tehokasta myllyä vaativat ohjelmistot. Toisella homma kaatui siihen, että työ vaatii usean ohjelman ja järjestelmän pitämistä auki yhtä aikaa ...mutku sitten hyytyy kone. Tuotantokoordinaattoreilla on käytössä nelisenkymmentä eri järjestelmää! Siispä ei ihme, jos homma hyytyy omaan raskauteensa. Moni törmää ohjelmistojen tai järjestelmien yhteensopimattomuuteen, ei ole helppoa sekään.

Mistä apua klo 16 jälkeen ?

Ja kaikilla on yhteinen ongelma: mistä sitä teknistä tukea ja apua softan solmuihin saa klo 16 jälkeen. Talon edustukselle taisi olla yllätys, että töitä tehdään vielä kello neljän jälkeen harva se päivä. Toinen huolto-ongelma on rauta. Kuka sitä hoitaa ja korjaa, missä ja koska vaiko ei-missään ei-koskaan niiden viimeisten YT-neuvottelujen jälkeen.

Ihmetyttää, miten vähän tekniikan toimivuudesta vastaavat pomot tietävät työn ja kaluston ym. tilpehööriin todellisuudesta. Pomot palaveeraavat työkseen hermeettisessä sisäpiirissään ilman häiritseviä ulkoisia vaikutteita. Keskenään vuosikausia seurustellessaan joukko on marinoitunut omassa hurskaassa tietämättömyydessä, joten näytti siltä, että jotkut taisivat olla seminaariin asti pihalla kuin lintulauta.

Saapa nähdä mitä siitä seuraa, kun sohaistiin uinuvaa muurahaispesää. Tästä alkaen ylimielinenkään pomo ei voi väittää, ettei ole kuullutkaan teknisistä ongelmista.

Ison Pajan auditoriossa pidettiin to 26.3. keskustelutilaisuus, jossa puhuttiin raudasta, softasta ja järjestelmistä. Kaikki YOT:n osastot olivat projektissa mukana ja kaikkia asia koskeekin, alkuperäinen aloite lähti Pasilan osastosta

HUOM! Tallenne tilaisuudesta on nähtävissä Intrassa Ajankohtaista-otsikon alla.

Yhteistyöterveisin **LeenaM**

Tanskalainen vuosikokousvieras Mikael Hjuler ojensi Kirsi Mattilalle lahjan. Keskellä puhetta johtanut Aura Neuvonen, RTTL:n varapuheenjohtaja.

Vankkaa osaamista ja uusia tuulia

FAOn vuosikokous pidettiin lauantaina 28. maaliskuuta. Toivoimme, että lauantainen kokous mahdollistaisi myös pitkämatkalaisten osallistumisen. Meitä oli koolla reilut 20, joten ehkä päivän valinnalla oli jotain merkitystä. Ainakin vuosikokouksessa oli enemmän kansainvälisiä vieraita kuin kertaakaan aikaisemmin.

Ruotsin freeyhdistyksen puheenjohtaja **Rickard Jakbo** ja Norjan freeyhdistyksen puheenjohtaja **Anette Andresen** toivat kokoukseen tervehdyksen. Myös pohjoismaisen freeyhteistyön tanskalaiset koordinaattorit **Iben Danielsen** piristivät kokousta läsnäolollaan.

Niin Ruotsissa, Norjassa kuin Tanskassakin freelancerit kamppailevat samanlaisten ongelmien kanssa kuin me täällä Suomessa. Freelancereiden palkkojen ja palkkioiden kehitys on heikko ja kohtuullisen korvauksen saaminen tehdystä työstä ei aina onnistu. Freelancereiden kannattaakin tehdä yhteistyötä yli rajojen, sillä monet mediatalotkin toimivat yli rajojen.

Vuosikokouksessa valittiin jälleen myös uusi hallitus freelancereiden asioita ajamaan. Kahdeksan vanhaa hallituksen jäsentä jatkaa. Ja mikä hienoa, saimme joukkoomme myös neljä uutta ihmistä. Varsinaiset jäsenet ovat **Nina Donner, Miika Lauriala, Tiina Madisson, Päivi Mustajärvi, Kalle Niemi, Ari Ojanperä, Hanna Onttonen** ja **Aune Waronen**. Varat ovat **Inkeri Alatalo, Juha Hakala, Irmeli Heliö** ja **Kaisu Nevasalmi**.

Tässä on monenlaista osaamista: Nina, Päivi, Kalle ja Juha ovat av-kääntäjiä; Miika, Tiina, Ari, Hanna, Aune, Inkeri, Irmeli ja Kaisu ovat toimittajia. On opiskelijoita ja on konkareita. Päivitimme parhaillaan kotisivujamme, ja sieltä löytyvät pikapuoliin kaikkien hallitusjäsenten esittelyt:

<http://fao.fi/fao/hallitus/>

Itse jatkan puheenjohtajana. Kiitän faolaisia luottamuksesta ja odotan innolla yhteistyötä uuden hallituksen kanssa!

Kirsi Mattila, FAO:n puheenjohtaja

Samassa veneessä

Transitio. Taloussanakirjan mukaan “Kauttakulku, kauttakuljetus.”

Kyseinen sana tuli tietoisuuteemme viime syksyn yt-neuvottelujen jälkeisessä infossa. Käytännössä se tarkoittaa, että itc- ja ylläpitotoiminta siirrettiin tehtäväksi ostopalveluna. Monen irtisanotun täytyi opettaa palvelun tarjoajalle työn sisältö. Kuulemani mukaan transitio on sujunut hyvin. Entä sen jälkeen? Miten hyvin tehty työ palkitaan?

Osa työntekijöistä jää taloon ostajiksi, osa siirtyi talon sisällä muihin tehtäviin. Joku sai vuoden määräaikaaisuuden. Suurin osa saa vapauden hakea uusia haasteita (suom. elantoa) muualta työmarkkinoilta. Joitakin on palannut taloon töihin edustaen ulkopuolista firmaa. Olen kutsunut prosessia viimeiseksi nöyryytykseksi. Mutta ei tässä vielä kaikki.

Sieltähän se sana (palvelu)transitio pompsahti esille päälliköiden tulokorttitavoitteissa. Vihoviimeinen nöyryytys? Onnistuneet irtisanomiset ja toiminnan ulkoistaminen tietävät hyvää joillekin ketjun yläpäässä. Täytyyhän tällainen vaativa delegointi palkita “normaaliin valtionyhtiöiden malliin.” Luvut sentään ovat eri suuruusluokkaa kuin voittoa tavoittelevissa valtion yhtiöissä. Ne ovat myös laskeneet “viime vuonna 7 % ja toissa vuonna puolet.” (Voi raukkoja, pitäisiköhän tavoitteita kohtuullistaa..?) Yt-infon varsinainen pihvi oli kuitenkin kymmenet irtisanomiset.

Valtionyhtiöiden ohjausyksikkö edellyttää palkitsemisjärjestelmää myös henkilöstölle, ei vain johdolle ja päälliköille. Henkilöstön tiimikortit ovat usein kytköksissä ylempiin tulospalkkioihin. Olisiko ohjeistuksen vastaista luopua palkkioista kokonaan?

Jospa verovaroja kohdistettaisiin joihinkin konkreettisiin haavoitettua työilmapiiriä parantaviin tarkoituksiin? Esimerkiksi Ylen terveysasemalla on yksi lääkärin paikka täyttämättä. Rekry oikeassa paikassa tulisi henkilöstön hyödyksi ja helpottaisi terveysaseman kuormitusta. Kaikki kunnia “hyvä työpäivä”-projektille, tavoite on kannatettava, eivätkä sen tekijät ole vastuullisia menneestä yt-syksystä. Mutta saamani palautteen mukaan monelle on vaikea unohtaa sitä, miten heitä on kohdeltu.

Solidaarisuus ([lat. in solidum](#)) tarkoittaa yhteisvastuullisuutta, yhteenkuuluvuuden tunnetta ja myötämielisyyttä kanssaihmiä kohtaan. (Wikipedia) Kotka Rankki ohutta yläpilveä-yhtye ja myöhemmin Jussi Raittinen totesivat näin:

“Kaikkihan me samassa veneessä ollaan,
vaikka järjestys on toki saatu tähänkin jollaan;
toiset soutaa ja toiset vähän melalla avittaa.
Kalansaaliskin jaetaan, vaikkei ihan tasan, saa
soutajat perkuujätteitä kasan, sillä
solidaarisuuttahan Suomessa tarvitaan”

Voimia ja jaksamista myös Maikkarin väelle.

Kari Romppainen
Työsuojeluvaltuutettu
Tampere- muu Suomi

Muutosasiantuntijoita olemme me

Aurinko alkaa vähitellen polttaa pois viime syksynä syntyneitä karstoja vaikkeivät ne koskaan taida kokonaan poistua. Nyt on kuitenkin jo mahdollista kirjoittaa jotain valoisampaakin. Kerron yhden tarinan siitä, mitä yhteinen tahto ja asiantuntevat, perustellut esitykset voivat saada aikaan, vaikka alussa näyttäisikin mahdottomalta.

Olipa kerran Toimiva Osasto, jolla kaikki kannustivat toisiaan, jokainen osasi työnsä hyvin ja oli innostunut siitä. He tiesivät, että heidän työnsä on yhtiön toiminnalle erittäin tärkeää. Esimies tuki työntekijöitään ja halusi taata heille työrauhan ja mahdollisuuden tehdä työnsä hyvin, vaikkakin jatkuvan paineen alaisina.

Yhtiössä oli kuitenkin meneillään yt-neuvottelut ja niissä Naapuriosasto halusi muuttaa toimintatapaansa. Naapuriosaston johto ajatteli, että kyllä noiden toistenkin osastojen pitäisi muuttua, koska meillä on niin nerokas uusi toimintamalli. Niinpä Naapuriosasto muutti (muutos on edelleen kesken) oman mallinsa ja alkoi sen jälkeen vaatia muutoksia myös muilla kolmella osastolla, joihin sen toiminta osittain liittyi. Yksi kolmesta osastosta käsitteli asiaa omassa yt-neuvottelussaan ja uudenlainen malli hyväksyttiin tiettyjen työntekijöiden tehtäväkuvaan. Työntekijöitä koulutetaan parhaillaan.

Kahdella muulla osastolla ei käyty yt-neuvotteluja. Niillä ei ollut nähty muutostarvetta, koska hommat sujuivat hyvin. Naapuriosasto ei kuitenkaan tyytynyt tähän, vaan vaati, että niidenkin on muutettava toimintatapaansa, koska Naapuriosasto ”omistaa” muutettavan toiminnon. Aluksi Naapuriosaston esimies sanoi, ettei kukaan muu kuin heidän osastonsa saa koskea koko asiaan.

Kaikki tähän Tärkeään Tehtävään liittyvät asiat on hoidettava heidän asiantuntijoidensa kautta. Toimivan Osaston työntekijöille tämä olisi kuitenkin merkinnyt lisätyötä, koska heidän olisi entisen yhden ihmisen sijasta asioitava useamman henkilön kanssa. Heidän tehtäväkseen jäisivät myös ns. operatiiviset työt kuten laskutus ja muut juoksevat, jatkuvaa huolehtimista vaativat asiat. Tämä ei ollut heidän mielestään perusteltua, koska se olisi merkinnyt sitä, että heillä olisi taas entistä vähemmän aikaa hoitaa varsinaista perustyötään, yhtiön ydintehtävää.

Toimiva Osasto esimiehineen kävi useita keskusteluja Naapuriosaston esimiehen kanssa ja selvitti hänelle juurta jaksan, mistä heidän työssään on kysymys ja miksi ei ole perusteltua eikä järkevää muuttaa toimintamallia. He pyysivät avukseen luottamusmiehen, joka heti ymmärsi, ettei muutoksessa todellakaan olisi järkeä.

Toimivalle Osastolle siirtynyt uusi työntekijä kehitti yhdessä osaston kokeneen työntekijän kanssa tehokkaampia tapoja hoitaa operatiivisia tehtäviä. Naapuriosaston esimies vain ei ottanut kuuleviin korviinsa mitään hänelle kerrotusta.

Lopulta Toimivan Osaston esimies puhui omalle esimiehelleen ja tämä otti yhteyttä Naapuriosaston esimiehen pomoon. Parin viikon kuluttua ilmoitettiin, että asia on sovittu hyvässä yhteisymmärryksessä. Toimiva Osasto kehittää nyt toimintaansa hyväksi koetun mallin pohjalta. Edelleenkin on ratkaisematta sen toisen Toimivan Osaston tilanne. Keskusteluja käydään.

Mitä tästä opimme. Emme oppineet muutosvastarintaa. Opimme, että onnistuva muutos lähtee oman työnsä asiantuntijoiden kuuntelemisesta.

Aurinkoa elämään!

Pike

Pirkko.epstein@yle.fi

Ammattimaisuutta työntekijöiden kohteluun

YMT:n jäseninä on kirjava joukko media-alan ammattilaisia ja heidän kohtaamansa haasteet vähintään yhtä moninaisia. Toteutimme YMT:ssä alkuvuodesta jäsenkyselyn, koska halusimme tietää mitä jäsenillemme kuuluu. Kyselymme perusteella jäsenemme tekevät töitä laajalla kirjolla, vain yhden työnantajan palveluksessa on yhä harvempi. Samalla nousi esille myös se, että vaikeina aikoina liitosta haetaan turvaa, neuvoja ja joukkovoimaa. Siinä on meille haaste, että vastaamme tähän huutoon.

Viime vuonna pieni voitontanssi oli paikallaan, kun elokuva- ja tv-tuotantojen uusi työehtosopimus saatiin maaliin. Tekemistä kuitenkin vielä riittää ja YMT:ssä katseemme kääntyy seuraavaksi kaupallisten radioiden suuntaan. Alan juhliessa 30-vuotista taivaltaan, on aiheellista kysyä, mitä radiolle kuuluu ja kuinka työntekijät voivat.

RadioMedian toimitusjohtaja **Stefan Möllerin** mukaan kaupallinen radio voi tällä hetkellä hyvin. Viime vuonna tehtiin voittoa, mutta se ei kuitenkaan jakaudu tasaisesti alan toimijoiden kesken. Neljä suurinta toimijaa vievät leijonanosan eli 75% voitoista ja pienemmät toimijat jäävät

nuolemaan näppejään. Työnantajat eivät myöskään ole järjestäytyneet. Selitykseksi tarjotaan, että mitään ongelmia ei ole tai ainakaan niistä ei ole raportoitu. Suosikkini on väite, että ala ja työn tekeminen muuttuu niin nopeasti ettei yksinkertaisesti ole aikaa keskustella työehdoista tai työnkuvasta.

Nyt kaupallisen radion juhliessa pyöreitä vuosia, on aika lopettaa selittely. Kolmessa vuosikymmenessä työ on ammattimaistunut, kilpailu koventunut ja radion muuttuessa jatkuvasti monimediaisemmaksi työntekijöiltä vaaditaan yhä laajempaa osaamista. Samaa ammattimaisuutta toivoisin myös työntekijöiden kohteluun. Valtaosa työnantajista pelaa reilua peliä, mutta joukossa on myös niitä, joiden toimintaa kuvaa osuvasti termi “villi työnantaja”.

YMT järjestää ensi syksynä keskustelutilaisuuden kaupallisten radioiden työntekijöille. Tilaisuudessa puhutaan mm. alan ongelmista, työlainsäädännöstä, tukitoiminnasta ja järjestäytymisestä. Jotta keskustelu radioalan työehdoista saadaan käyntiin, haluamme tarjota työnantajille konkreettista näyttöjä tämän hetken todellisesta tilanteesta.

Kuva: Tiipi Jokinen

Marjaana Keränen, YMT:in puheenjohtaja

Yhteet alkavat Pöllölaaksossa

Taas mennään, viime viikon tiistaina toimitusjohtaja Heikki Rotkon infossa kerrottiin, että MTV Sisällöt Oy:n työntekijöistä lähes 130 on liikkeenluovutuksella siirretty Mediahub Helsinki Oy:lle ja kolmisenkymmentä MTV Oy:lle.

Mediahub on MTV:n 100-prosenttisesti omistama tytäryhtiö. Työnantajat ilmoittivat saman tien, että Mediahub-yhtiössä aloitetaan koko henkilöstöä koskevat yt-neuvottelut. Yhtiö ilmoitti vähennystarpeen olevan enintään 50 henkilötyövuotta, luku on noin 40 prosenttia yhtiön työntekijöistä. Neuvottelut aloitettiin myös MTV Oy:n puolella, vähennystarve enintään 75.

Yhtiöiden yt-ilmoituksissa kerrotaan, että neuvottelut johtuvat "merkittävästi muuttuneesta markkinatilanteesta, olennaisista muutoksista yhtiön toimintaympäristössä, tiukentuneesta kilpailutilanteesta ja uutistuotannon tehokkuuden lisäämistarpeesta".

Työnantajien ilmoituksen mukaan neuvottelut voivat johtaa muun muassa seuraaviin toimenpiteisiin: irtisanomiset, osa-aikaistamiset, ulkoistukset (mukaan lukien vuokratyövoimaan ja alihankintaan siirtyminen), eläkejärjestelyt, etujen ja käytäntöjen muuttaminen, työsopimusten muuttaminen/irtisanominen, sekä toiminta- ja tuotantotapojen ja toimenkuvien ja vastuualueiden uudelleenorganisointi.

Nyt neuvottelut on aloitettu ja kerran viikossa istutaan yhteisen pöydän ääreen hakemaan ratkaisua. Tavoitteena on selvittää mahdollisimman vähin vaurion.

Kun neuvotteluiden aloittamisesta ilmoitettiin, kysyttiin allekirjoittaneelta useita kertoja, että tähän sitten varmasti vaikuttaa journalismin laatuun? Vastasin, että en usko tulevien irtisanomisten vaikuttavan laatuun, pikemminkin olen huolissani työssä jaksamisesta. Pöllölaakson väki tekee hyvää työtä, joustavat ja tekevät parhaansa joka päivä. Väki on ollut jo ennestään vähissä. Kollegan sairastuessa on tultu tuuraamaan vapaapäiviltä, on tehty tuplavuoroja ja työtuntitavoitteet ovat monella ylittyneet.

Ja vielä lopuksi iso kiitos RTTL:n hallitukselle ja kaikille jäsenille, jotka ovat myötäeläneet ja tukeneet meitä tässä vaikeassa tilanteessa.

Sari Korpela-Välisaari,
puheenjohtaja MOT

Kuva: Seppo Metso

RTTL:n väki odotteli talousjohtajan tuloa. Oikealla Aura

Koskinen vastaanotti tyhjän pöllön

Tiistaiaamuna 28.4. RTTL:n edustajat astelivat Pöllölaakson pääaulaan. Kyseessä oli mielenilmaisu alkaneita yt-neuvotteluita ja tuotantorakenteen uudistamista kohtaan. MTV:n toimitusjohtaja **Heikki Rotko** oli sihteerinsä kautta kieltäytynyt antamasta meille edes kymmentä minuuttia ajastaan. Talousjohtaja **Jani Koskinen** oli myötemielisempi ja tuli aulaan vastaan.

RTTL:n varapuheenjohtaja **Aura Neuvonen** luki kannanottomme. Ydinviesti kuului, että työnsä osaavia ammattilaisia kuuluu kohdelle hyvin eikä vain kustannuseränä. Asiamies **Seppo Metso** ojensi Koskiselle 10 euroa maksaneen tyhjiyttään kumisevan mustan muovipöllön.

Meitä oli paikalla kourallinen mutta viesti meni perille. Asia sai hyvin palstatilaa sosiaalisessa ja muussakin mediassa kuten oli tarkoituskin. RTTL halusi myös muistuttaa mielenilmauksellaan tuoretta eduskuntaa ja tulevaa hallitusta median huonosta taloustilanteesta. -SM

Video aiheesta: <http://youtu.be/JEsXLEmvOPM>

Painettu Liiton Arkki ilmestyy kesäkuussa. Hauskaa wappua !

